

od dnia 1 do 30 września 1952 r. pobór mężczyzn urodzonych:

- 1) w roku 1932;
- 2) w latach 1931, 1930 i 1929, którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na:
 - a) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej),
 - b) wykonywanie zawodu,
 - c) odbywanie studiów,
 - d) utrzymywanie rodziny;
- 3) mężczyzn bez względu na rok urodzenia, którzy z jakichkolwiek powodów nie stawali dotychczas do poboru i nie mają ustalonego stopnia zdolności do służby wojskowej.

§ 2. 1. Poborowych wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, uznanych za zdolnych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy nie posiadają warunków do odroczenia im tej służby w 1952 r., należy powołać do odbycia zasadniczej służby wojskowej w ramach stanu liczebnego wojska za pomocą imiennych kart powołania.

2. Do odbycia zasadniczej służby wojskowej w ramach stanu liczebnego wojska należy powołać za pomocą imiennych kart powołania również tych ponadkontyngentowych roczników 1931, 1930 i 1929, którzy nie posiadają warunków do odroczenia im tej służby w 1952 r.

§ 3. 1. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej na przeciąg jednego roku należy udzielić w 1952 r. ze względu na:

- 1) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej) z urzędu — poborowym rocznika 1932 oraz poborowym roczników 1931, 1930 i 1929, którzy w 1952 r. po raz pierwszy stają do poboru;
- 2) wykonywanie zawodu, na wniosek dyrekcji (zarządu) zakładu pracy — poborowym roczników 1932, 1931, 1930 i 1929, wykonującym zawody, wymienione w osobnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej;
- 3) odbywanie studiów, na podstawie zaświadczeń zakładów naukowych — poborowym roczników 1932, 1931, 1930 i 1929 oraz tym poborowym roczników

1928 i 1927, którzy stają do poboru w 1952 r. po raz pierwszy — jeżeli odbywają studia (naukę), wymienione w osobnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej;

- 4) utrzymywanie rodziny, na wniosek prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej — poborowym roczników 1932, 1931, 1930 i 1929, jeżeli są rzeczywiście jedynymi żywicielami rodziny.

2. Wnioski i zaświadczenia o odroczeniu zasadniczej służby wojskowej ze względu na utrzymywanie rodziny i odbywanie studiów (nauki) powinny być wniesione do wojskowej komendy rejonowej lub do rejonowej komisji poborowej najpóźniej w dniu wyznaczonym danemu poborowemu do stawienia się do poboru.

3. Wnioski o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na wykonywanie zawodu powinny być wniesione przez kierowników (dyrektorów) przedsiębiorstw, zakładów i instytucji do wojskowej komendy rejonowej do dnia 25 sierpnia 1952 r.

4. Wniosków i zaświadczeń wniesionych po terminach wymienionych w ust. 2 i 3 nie należy rozpatrywać. Wyjątkowo należy rozpatrzyć wniesione po terminie wymienionym w ust. 2 wnioski o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na utrzymywanie rodziny, jeżeli warunki uzasadniające odroczenie powstały po dniu stawienia się poborowego do poboru.

§ 4. 1. Poborowych - duchownych i zakonników wyznań prawnie uznanych należy bez poddawania ich przeglądowi lekarskiemu zaliczyć do rezerwy z zakwalifikowaniem do służby pomocniczej.

2. Poborowych - uczniów seminariów duchownych wyznań prawnie uznanych należy zaliczyć do ponadkontyngentu bez poddawania ich przeglądowi lekarskiemu.

§ 5. Szczegółowe zarządzenie o przeprowadzeniu poboru i powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej poborowych wyda Szef Sztabu Generalnego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

964

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1952 r.

w sprawie norm zaników spirytusu dla gorzelnii oraz należnego podatku od ubytków.

Na podstawie § 32 ust. 1 i § 37 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na pokrycie naturalnych ubytków spirytusu powstających przy magazynowaniu w gorzelnii, przy przewozie, przy przelewaniu w czasie przewozu i przy odbiorze, ustala się następujące normy zaników, nie podlegających opodatkowaniu:

- 1) w przypadku ustalania ilości wyprodukowanego spirytusu (rektyfikatu) w odbieralniku:
 - a) 0,4% ilości spirytusu przyjętego w ciągu roku podatkowego do magazynowania w zbiornikach magazynowych, łącznie z pozostałością z poprzedniego roku,
 - b) 0,3% ilości spirytusu przyjętego w ciągu roku podatkowego do magazynowania w naczyniach transportowych, łącznie z pozostałością z poprzedniego roku;

- 2) w przypadku ustalenia ilości wyprodukowanego spirytusu sposobem wagowym w naczyniach transportowych — 0,2% ilości spirytusu przyjętego w ciągu roku podatkowego do magazynowania w tych naczyniach, łącznie z pozostałością z poprzedniego roku;

- 3) przy przewozie spirytusu za każdy dzień przewozu (zanik drogowy), licząc od dnia faktycznego wysłania spirytusu z gorzelnii do dnia przyjęcia transportu w miejscu odbioru:
 - a) w wagonach - cysternach — 0,3%;
 - b) w innych naczyniach — 0,04%
 ilości spirytusu wysłanego zgodnie z dokumentami przewozu, przy czym dzień wysłania i dzień przyjęcia spirytusu w miejscu odbioru liczy się jako jeden dzień;

- 4) 0,15% ilości spirytusu przelanego w czasie przewozu oraz przyjętego przy odbiorze zgodnie z dokumentami przewozu.

2. Przez magazynowanie w naczyniach transportowych rozumieć należy przechowywanie spirytusu w naczyniach, do których przelano wyprodukowany spirytus bezpośrednio z odbieralnika bądź z aparatu odpędowego (rektyfikacyjnego), a w których spirytus zostaje wydany z gorzelnii.

§ 2. Norm zaników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w przypadku bezpośredniego odprowadzania spirytusu z aparatu odpędowego wprost do urzędowo zabezpieczonego magazynu (tzw. systemu zamkniętego magazynu).

§ 3. 1. Od wartości sprzedażnej ubytków spirytusu przekraczających normy zaników, ustalonych w § 1, należy uiszczyć podatek według najwyższej stawki, przewidzianej dla spirytusu przeznaczonego do spożycia.

2. Za wartość sprzedażną ubytków 1 litra 100% spirytusu przyjmuje się obowiązującą cenę detaliczną spirytusu zbutelkowanego mocy 95° o pojemności 1 litra łącznie z butelką.

§ 4. Od ubytku spirytusu podatek jest płatny w terminach określonych w § 16 powołanej na wstępie uchwały, licząc jako datę dokonania obrotu dzień zaistnienia bądź stwierdzenia ubytku przez organa finansowe.

§ 5. 1. Za podatek obrotowy, przypadający od wartości sprzedażnej ubytków spirytusu, przekraczających normy zaniku, określone w § 1, odpowiada:

- 1) w przypadku powstania ubytków magazynowych — gorzelnia, która spirytus wytwarza bądź magazynuje;

2) w przypadku powstania ubytków drogowych:

- a) gorzelnia, która spirytus wysyła — z wyłączeniem przypadku, o którym mowa pod lit. b),
- b) przewoźnik — w przypadku przewozu spirytusu publicznymi środkami przewozowymi, jeżeli na podstawie przepisów szczególnych ciąży na nim odpowiedzialność za ubytki drogowe spirytusu oraz jeżeli naczynia transportowe bądź zabezpieczenia urzędowe zostały w czasie przewozu uszkodzone.

2. Jeżeli przy urzędowym odbiorze w miejscu przeznaczenia przesyłki spirytusu, dostarczonej publicznymi środkami przewozowymi, stwierdzono, że naczynia transportowe nie uległy uszkodzeniu, a nałożone na nie zabezpieczenia nie zostały naruszone, wpisuje się nadmierne ubytki drogowe na przychód w księdze magazynowej gorzelnii wysyłającej.

§ 6. Ujawnione przy przyjęciu przesyłki nadwyżki spirytusu zapisuje się na rozchód w księdze magazynowej gorzelnii wysyłającej.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r. z wyłączeniem § 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. W okresie czasu od 1 stycznia 1951 r. do dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia stosuje się normy zaników określone w § 60 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 17, poz. 108).

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

965

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 26 maja 1952 r.

w sprawie utworzenia specjalnych studiów wychowania fizycznego.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. W szkołach wyższych podległych Ministrowi

Szkolnictwa Wyższego tworzy się specjalne studia wychowania fizycznego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1952 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

966

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 8 lipca 1952 r.

w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie § 2 pkt 2 zarządzenia Nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr A-9, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Władzą uprawnioną do wydawania imiennych upoważnień organom administracji żeglugi na śródlądowych

drogach wodnych do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego jest zarząd okręgowy dróg wodnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. *L. Bielski*